SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

SE CAUTĂ ADVERSARI PENTRU GÎJU, CIUCĂ ŞI ALŢI BOXERI DIN LOTUL OLIMPIC!

Intregul nostru lot de boxeri seniori aştepta autobuzul, în drum spre moderna bază de pregătire de pe malul lacului Snagov. Pugiliştii se întorseseră de la meciurile de verificare susţinute în provincie, care au încheiat perioada de antrenament de la cabana Piatra Arsă. Iar acum, după o scurtă odihnă, urmau să-şi reia activitatea în vederea viitoarelor întîlniri internaţionale. Pentru că maşina se lăsa aşteptată, am îndrăznit să-l răpesc pe Ion Popa, antrenîndu-l într-o discuţie despre activitatea lotului nostru reprezentativ. I-am exprimat unele îndoieli, comune multor iubitori ai boxului, cărora antrenorul lotului olimpic a căutat să le răspundă cu multă solicitudine, fără să înlăture însă nedumeririle.

Amatorii pasionaţi de box s-au întrebat cu surprindere de ce reprezentanţii noştri nu participă la „zonele" naţionalelor de box. Am aflat că acest lucru a fost împiedicat de o eventuală întîlnire internaţională, programată la aceeaşi dată, dar care... era incertă.

Continuăm deci să ne găsim într-o permanentă dependenţă de incertitudinea realizării întîlnirilor internaţionale amicale, a căror importanţă este indiscutabilă. Nerespectarea, din diverse motive, a angajamentelor luate, pune probleme deosebit de dificile în raţionala pregătire a lotului. Şi atunci, ce s-ar putea face? Credem că ar mai fi o soluţie. Anume, diversificarea iniţiativei federaţiei de a participa la meciuri internaţionale cu un număr redus de boxeri. Credem că ar fi mai mari şanse de realizare dacă, luînd legătură cu alte federaţii din străinătate, am invita în anumite perioade ale anului, unul sau doi boxeri străini, nominalizîndu-i, sau anunţîndu-ne dorinţa de a realiza meciuri pentru doi-trei boxeri români într-un anumit timp. Credem că organizarea unor meciuri sub forma de mai sus, ar prezenta mai mult interes şi ar fi mai uşoară de realizat. Într-o reuniune organizată numai pentru doi-trei boxeri internaţionali, vor mai urca ringul şi alţi tineri, ceea ce ar stimula multilateral.

Cel de al doilea aspect al problemei ar fi acela al defectuosului sistem competiţional al fruntaşilor noştri, atît de mult discutat în ultimul timp. De ce este nevoie ca lupta pentru cucerirea celui mai înalt titlu naţional să fie împiedicată din cauza coincidenţelor

NICOLAE GIJU

unor date competiţionale? De ce este nevoie să ne punem singuri probleme de opţiune sau să recurgem la unele soluţii nu tocmai echitabile? Pentru că numai echitabilă nu se poate numi scutirea unor boxeri de etapele preliminarii ale unui campionat deschis tuturora, adică tocmai a acelora cărora trebuie să le asigurăm condiţii egale de întrecere! Şi pentru acest motiv se impune necesitatea găsirii altor forme mai puţin rigide, nedepinzînd de „date fatidice" la care să se dispute anumite faze ale campionatului republican. Oare Federaţia română de box nu are curajul necesar să rupă cu o „tradiţie" care a devenit balast?

Se mai ridică şi un alt aspect. Este binecunoscut faptul că o seamă de mari boxeri români, care au ajuns la un moment dat să nu mai aibă adversari în ţară, boxau doar foarte rar şi numai în întîlniri internaţionale! În scurt timp, acest fapt s-a repercutat negativ asupra clasei şi sănătăţii lor. Problema meciurilor aşa numite „de calificare" sau de verificare este una dintre cele mai importante. Acestea transformă întîlnirile într-un adevărat factor al antrenamentului. Sînt deosebit de utile meciurile internaţionale, dar tot atît de utile, dacă nu mai mult chiar — sînt cele din ţară, organizate cu adversari mai cunoscuţi şi aleşi pentru diferite stiluri. Ele încheie etape de antrenament în care s-au prelucrat anumite capitole din tehnica şi tactica individuală şi care necesită verificarea în compania unui pugilist cu un stil de luptă adecvat etapei. Dar aceste meciuri nu pot să aibă „miză" marilor întreceri, ele neoferind interes decît antrenorilor şi boxerilor respectivi. În această privinţă iată ce ne-a spus maestrul Popa: „Abia am găsit la Cluj parteneri pentru mulţi dintre componenţii lotului. A fost nevoie ca Gîju şi Ciucă să accepte handicapuri de multe kilograme ca să poată face meciuri!"

Este adevărat. Puţini adversari pentru Gîju şi Ciucă! Sau, foarte puţini pentru mulţi dintre componenţii lotului. Sînt departe perioadele cînd am avut cîte 4—5 adversari de talie foarte apropiată din care nu ştiai cum să selecţionezi mai echitabil o echipă. Dar de ce să căutăm neapărat într-un singur oraş? Este nevoie să ne deplasăm cu tot lotul într-o singură localitate, la o dată anumită? Poate e mai bine şi mai uşor realizabil să ne deplasăm în multe oraşe, cu mai puţini componenţi ai lotului, care au adversari în acele localităţi! Ceea ce s-a făcut, de altfel, la Galaţi, la Constanţa sau în alte părţi. Credem că e o iniţiativă bună, cu multe alte aspecte favorabile, care trebuie continuată şi perfecţionată. Dar poate sînt şi alte forme. Ne-am permite să-i reamintim apreciatului nostru antrenor de lot acele „antrenamente publice" pe care le recomanda atît de călduros antrenorul emerit C. Nour şi pe care maestrul Ion Popa însuşi le-a organizat deseori cu multă eficienţă. Ele trezeau un deosebit interes printre antrenori, boxeri şi spectatori. Acestea se pot organiza fie pe linia lotului republican, fie într-una din reuniunile locale, în Bucureşti sau în alte localităţi apropiate. Trebuie însă mai multă iniţiativă pentru că pînă la J.O. au mai rămas doar puţine zile!...

Eustaţiu MARGARIT

OPINII

5 titluri de campion balcanic nu sînt suficiente?...

...noi credem că da, mai ales că ele au fost însoţite şi de cîteva rezultate de certă valoare! Autorul acestei izbînzi puţin obişnuite este tînărul trăgător ŞTEFAN CABAN. La cea de-a II-a ediţie a Balcaniadei de tir, Caban a obţinut victoria în probele de armă liberă calibru redus 60 f poziţia culcat — 593 p, 40 f poziţia culcat — 398 p, 40 f poziţia în picioare — 375 p, 3 x 40 f — 1 156 p şi armă standard 3 x 20 f — 577.

Dintre aceste rezultate, se cuvin evidenţiate cele de la probele de 3 x 40 f şi 40 f poziţia în picioare. De ani şi ani asemenea cifre n-au mai fost realizate de ţintaşii români.

Şi totuşi, acest sportiv de 24 de ani, talentat şi sîrguincios nu face parte, pînă la această oră, dintre cei selecţionaţi în lotul olimpic de tir al ţării noastre. Ţinînd seamă de recenta sa evoluţie la Balcaniada din Iugoslavia, opinăm că lui Ştefan Caban să i se acorde creditul corespunzător şi să fie inclus în lotul care se pregăteşte pentru Olimpiada din Mexic.

După concursurile de la Ludwigshaffen şi Bad Dürkheim

VASILE CHELARU: „Campioana mondială la floretă a lăsat o frumoasă impresie în R. F. G."

După concursurile internaţionale de floretă bărbaţi de la *Ludwigshaffen* şi *Bad Dürkheim*, adevărate repetiţii olimpice, am solicitat antrenorului federal, *Vasile Chelaru*, care a condus delegaţia scrimerilor noştri, un interviu telefonic, rugîndu-l să ne transmită cîteva din impresiile sale.

● Cum s-au prezentat floretiştii noştri, în principal, în meciul cu echipa Republicii Federale a Germaniei?

— În linii mari, bine, dacă ţinem seama de actuala etapă de pregătire. Este adevărat că am avut unele emoţii, deoarece — la început — iniţiativa a aparţinut sportivilor gazdă, care au forţat ritmul şi au condus, la un moment dat, cu 3—0. Manşa I s-a încheiat cu scorul de 3—1 pentru formaţia R.F.G. Acest avantaj al gazdelor — de două victorii — s-a menţinut şi în următoarele manşe: 5—3, 7—5. Abia în ultima, floretiştii noştri au ajuns să tragă la adevărata valoare, preluînd iniţiativa şi punctînd de 4 ori la rînd: Falb a cîştigat la Brecht (5—3), Ţiu a fost mai bun decît Teuerkampf (5—2), Drîmbă l-a întrecut pe Wehlmann (5—1), iar Mureşanu a terminat şi el în avantaj net în faţa lui Wessel (5—2). Deci, un 9—7 care a consfinţit victoria echipei României

● Cum explicaţi, totuşi, această evoluţie a scorului?

— Floretiştii noştri s-au încălzit ceva mai greu decît adversarii lor. Ştiind că trebuie să evolueze ca nişte veritabili campioni mondiali, sportivii noştri au fost prea mult preocupaţi să facă demonstraţie de scrimă. De altfel, acestea sînt şi concluziile împărtăşite de specialiştii din R.F.G. Ultima manşă, însă, le-a aparţinut integral, cînd s-au impus de o manieră categorică.

În orice caz, aş vrea să subliniez că cvartetul nostru Drîmbă — Mureşanu — Ţiu — Falb a lăsat o frumoasă impresie la acest veritabil test preolimpic, deosebit de util. Mulţi tehnicieni prezenţi la cele două concursuri internaţionale şi-au manifestat convingerea că echipa de floretă a României va fi — şi la Ciudad de Mexico — printre fruntaşele competiţiei.

● Cîteva cuvinte şi despre competiţia de la Bad Dürkheim...

— Şi acolo, într-o companie selectă, din care n-au lipsit loturile prime ale Ungariei, Austriei, Elveţiei, Belgiei şi R.F.G., floretiştii noştri s-au comportat bine: doi dintre ei, Drîmbă şi Falb, au intrat în finală, iar ceilalţi s-au calificat în primii 12. Cu un asemenea tablou, la J.O. am putea avea asigurată prezenţa între primele patru echipe.

În concluzie, noi ne declarăm mulţumiţi de felul cum s-au comportat floretiştii noştri fruntaşi — în totalitatea lor — la concursurile internaţionale din R.F.G. Pentru actuala etapă de pregătire olimpică, lotul masculin de floretă deţine o formă corespunzătoare.

Interviu luat de
Tiberiu STAMA

ÎNVĂŢĂMINTELE ÎNFRÎNGERII

După un debut entuziasmant, în care îşi pierduseră, cum se spune, adversarii pe drum, voleibaliştii de la Steaua s-au gîndit, probabil, că treaba-i ca şi făcută, au stins motoarele şi au aşteptat încrezători zîmbetul radios al victoriei... Cehii, însă, erau de altă părere, şi au dovedit-o imediat, de aşa manieră încît, la finalul setului doi, opinia cunoscătorilor despre soarta partidei se conturase clar.

Trebuia să cîştige, cum s-a şi întîmplat, echipa mai matură, mai lucidă, mai bine orientată de pe margine. Nu s-ar putea spune, totuşi, că proaspeţii noştri campioni n-au luptat cu suficientă energie pentru calificare; din păcate, eforturile lor evidente au dat senzaţia unei munci de Sisif, ca şi cum acest organism colectiv s-ar fi încordat pînă la refuz, spectaculos dar steril, pentru că nimeni nu înţelegea precis direcţia, sensul efortului. Oaspeţii au ştiut să reziste la momentul oportun, măcinînd astfel resursele nervoase ale băieţilor antrenaţi de Tică Tănase. De fapt, dacă ne gîndim bine, meciul se jucase la Brno, unde Steaua avusese „pe tavă" cel de-al patrulea set, în care a condus cu 14-9 şi a cedat cu 14-16!! O dată cu înfrîngerea de miercuri, ratăm cea mai importantă şansă a uneia din cele două formaţii româneşti de a cuceri Cupa campionilor europeni la volei, în actuala ediţie. Chiar dacă Dinamo intră în finală — ceea ce mi se pare verosimil — sorţii favorizează pe Spartak, care va juca returul şi probabila manşă decisivă — acasă, la Brno. Trecînd peste regretele legitime provocate de această întorsătură neprevăzută, consider că orice lamentări sînt de prisos: în sport trebuie să ştii nu numai să cîştigi, ci să şi pierzi, dar, mai ales, să înveţi din înfrîngeri.

Mi se pare evident că Steaua, cea mai bună echipă de club de la noi, se află încă într-un proces de creştere, de consolidare (să nu uităm, e vorba de jucători foarte tineri) avînd toate şansele, în cazul cînd experienţa se va adăuga, firesc, talentului şi puterii de luptă, să ocupe în viitor, locul pe care-l merită în ierarhia internaţională. Deocamdată, se resimte profund lipsa unor coordonatori în teren, căci simpaticul Binda e încă departe de a reprezenta un supervizor, gen Roman, Nicolau, Drăgan sau Corbeanu. Dacă albaştrii vor izbuti să găsească măcar un element de această clasă, încadrîndu-l în remarcabilul lor angrenaj, n-am nici o îndoială că marea serie a Rapidului va fi reeditată în curînd, tot de o echipă bucureşteană.

Dan DEŞLIU

Inaugurarea diviziei A, pe echipe

Fr. Gyarmaty (Mureşul Tg. Mureş) l-a ridicat spectaculos pe P. Circiumaru (Steaua).

Foto: T. ROIBU

Mîine se dă startul într-o importantă întrecere: campionatele naţionale pe echipe — divizia A — la greco-romane şi libere. Luptătorii, antrenorii şi activiştii din cluburile şi asociaţiile sportive care au garnituri în prima divizie au făcut intense pregătiri. La greco-romane, competiţia va aniversa un jubileu: a XX-a ediţie. Un argument în plus pentru întîlniri de înalt nivel tehnic, corespunzătoare faimei de care se bucură sportul luptelor în România. La libere, campionatul se află la a VIII-a ediţie. Din suita pregătirilor iniţiate de federaţie, trebuie să menţionăm instruirea tehnică a antrenorilor şi arbitrilor în vederea unei mai bune desfăşurări a întrecerilor.

Noile promovate în divizia A, Metalul Marghita şi Progresul Bucureşti (la greco-romane), Unio Satu Mare şi Rapid Bucureşti (la libere), se anunţă concurente redutabile. Cel puţin aşa susţin antrenorii acestora.

Iată programul primei etape:

GRECO-ROMANE. *Grupa I*, la Marghita: *Electroputere Craiova, C.F.R. Timişoara* şi *Metalul Marghita; gr. a II-a*, la Cluj: *A.S.M.T. Lugoj, Rapid Bucureşti* şi *A.S.A. Cluj; gr. a III-a* şi *a IV-a* la Bucureşti: *Progresul (organizator), C.S.O. Galaţi, Dinamo*, respectiv, *Steaua* (organizator), *Steagul roşu Braşov* şi *Metalul Bucureşti*. LIBERE. *Gr. I*, la Satu Mare: *C.S.M. Cluj, Mureşul Tg. Mureş* şi *Unio Satu Mare; gr. a II-a*, la Bucureşti: *Steaua* (organizator), *A.S.M.T. Lugoj* şi *Rapid Bucureşti; gr. a III-a*, la Braşov: *Dinamo Bucureşti, Steagul roşu Braşov* (organizator) şi *A.S.A. Braşov; gr. a IV-a*, la Galaţi: *Petrolul Ploieşti, Progresul Bucureşti* şi *C.S.O. Galaţi*.

Echipă fără titulari...

De mai mulţi ani în centrul atenţiei iubitorilor de sport din ţara noastră, echipa de caiac-canoe îşi sporeşte, o dată cu strălucirea medaliilor, eforturile pentru a se menţine — în cît mai multe probe — cu un pas înaintea celor mai redutabili adversari din întreaga lume. După cum se ştie, lista campionilor noştri europeni şi mondiali este foarte lungă şi, poate, tocmai de aceea, s-ar putea crede că, în sfîrşit, avem o echipă în alcătuirea căreia nu se pune nici o clipă complicata problemă a selecţionării titularilor. Dar, nu este aşa. Dimpotrivă!

„Nu există super-vedete, nu admitem ideea senatorilor de drept şi nu stabilim, din principiu (de fapt nici nu poate fi acceptat un astfel de principiu) care sportiv este sau nu titular în echipa naţională", ne spune antrenorul emerit Radu Huţan.

Programul Jocurilor Olimpice prevede numai 7 probe de caiac-canoe. Ar fi, desigur, hazardant şi mai ales greşit ca, la această oră şi în condiţiile existenţei unui lot lărgit, extrem de valoros, să se vorbească despre titulari. De aceea — în prezent — pentru atît de puţinele locuri din echipă concurează 29 de caiacişti, 16 caiaciste şi 19 canoişti. Toţi, doar... candidaţi.

Înaintea concursului inaugural al sezonului, pe lacul Snagov, au avut loc mai multe piste de control, o excelentă metodă de pregătire şi verificare permanentă care şi-a cîştigat de mult locul meritat în munca sportivilor şi antrenorilor de caiac-canoe. Obiectivitatea cronometrului este supremă, de necontestat. Fiecare sportiv ştie astfel cu exactitate matematică ce poziţie ocupă în „clasament", dacă are sau nu şanse să devină — în mod real — titular în echipă. Şi, aşa, laureaţi mondiali şi tinere speranţe se întrec, corect, în cea mai deplină sportivitate, în condiţii absolut egale, într-o stimulativă cursă pentru tricourile reprezentativei.

Fireşte, nu se dau de la început verdicte definitive. La una din primele piste de control, Aurel Vernescu ocupa locul 11. La următoarea — locul 6. „Clasamentul" se schimbă însă după fiecare pistă de control şi aşa se va întîmpla, probabil, pînă în apropierea Jocurilor Olimpice cînd — de exemplu — vom şti care sînt „primii 7" din cei 29 de caiacişti care aspiră acum la paşaportul pentru Mexic.

Aşa va fi mult mai uşor ca — ţinîndu-se seama şi de experienţă, de specializarea în echipaje — să se alcătuiască o echipă olimpică în care titularii să fie, într-adevăr, cei mai valoroşi caiacişti şi canoişti.

Dan GARLEŞTEANU

BREVIAR OLIMPIC

● Sprinterul Paul Nash (Africa de Sud) va reprezenta Marea Britanie la J.O. El este singurul alergător din lume care a realizat de 4 ori rezultatul de 10,0 s pe 100 m (dintre acestea, în trei curse au fost îndeplinite toate condiţiile regulamentare impuse de omologarea recordurilor mondiale).

● Două noi recorduri ale lumii au fost înregistrate de halterofilii sovietici Viktor Kurenţov şi Jan Talts: 472,5 kg la categoria semimijlocie şi, respectiv, 510 kg la categoria semigrea.

● Australianul Peter Boys (22 de ani) student la Universitatea Stanford din California, a obţinut recent rezultatul de 2,21 m la săritura în înălţime. Deşi superioară recordului ţării sale, performanţa nu va fi însă omologată deoarece australienii nu ţin seamă decît de rezultatele realizate în ţara lor. Situaţia este identică cu cea a fondistului de renume mondial Ron Clarke şi a altor atleţi.

● Vitezistul american Tommie Smith, favorit la Mexico în cursa de 200 m, are de pe acum un adversar de temut în persoana tînărului jamaican Mike Frey care a parcurs 200 m, cu turnantă, în 20,2 s.

● Evident, este încă mult prea devreme să analizăm statisticile. Consemnăm totuşi că la ora actuală, doi dintre atleţii români deţin poziţii de frunte în bilanţul mondial pe 1968. Lia Manoliu, cu 53,54 m la disc, ocupă locul 3 iar colegul ei de probă Iosif Naghi (59,96 m) îşi marchează prezenţa între primii zece. Recent, la Atena, săritorul în înălţime Şerban Ioan a reuşit — în sfîrşit — să devină recordman naţional. Rezultatul de 2,12 m merită toată preţuirea şi sîntem convinşi că el nu reprezintă decît o etapă în activitatea lui Şerban, dar în momentul de faţă cu această cifră, autorul ei nu se remarcă în clasamentul celor mai buni săritori. Îi este absolut necesară o creştere de 4—5 centimetri pentru a putea intra în „hora" mondială. Fără discuţie, aprecierea se referă şi la cellalţi atleţi români care manifestă aspiraţii de a concura cu succes în Mexic.

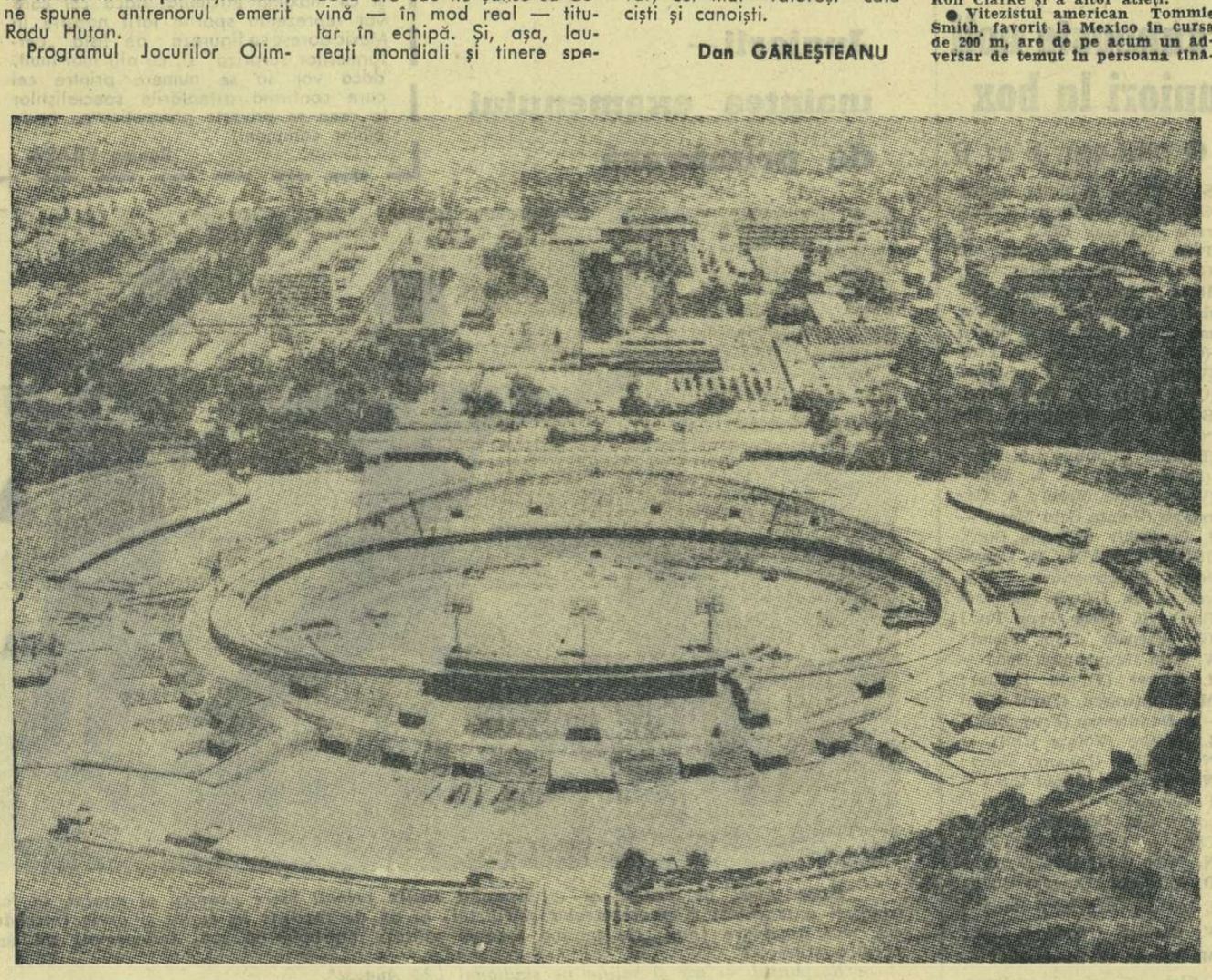

Atleţii se gîndesc cu emoţie la acest stadion

Stadionul olimpic al Cetăţii Universitare din Ciudad de Mexico (80 000 de locuri) va găzdui în ziua de 12 octombrie Festivitatea de deschidere a celei de-a 19-a Olimpiade. Tot aici vor avea loc întrecerile de atletism (între 15 şi 22 octombrie), iar la 27 octombrie participanţii îşi vor lua rămas bun de la spectatori în cadrul Ceremoniei de închidere a Jocurilor.

Stadionul este legat de diferite cartiere ale capitalei mexicane prin largi bulevarde şi autostrăzi. Pe faţada tribunei principale se află un imens basorelief policrom al marelui pictor Diego Rivera. Această importantă bază sportivă este dotată cu toate instalaţiile necesare bunei desfăşurări a concursurilor atletice, pista principală şi cele ale sectoarelor de sărituri fiind construite din tartan şi nu din zgură. Ca şi la Tokio, finalele în probele de alergări de viteză se vor disputa pe 8 culoare.

Cîţi dintre atleţii noştri (şi cu ce rezultate) vor evolua pe acest stadion?

A apărut revista
„Educaţie fizică şi sport"
Nr. 4

Profesori de educaţie fizică, antrenori, sportivi, a apărut un nou număr de revistă interesant pentru activitatea dv!

Din sumar spicuim:

„Înregistrarea unor acţiuni de joc la handbal" (P. Cercel), **„Criterii de selecţie la alergări pentru copii şi juniori mici"** (I. Zaharia), **„Evoluţia dezvoltării fizice şi a performanţelor elevilor timp de 10 ani la Liceul cu program de educaţie fizică din Braşov"** (A. Kummer), **„Aspecte metodice ale dinamicii efortului specific diferenţiat în pregătirea fotbaliştilor de performanţă"** (V. Stănculescu), **„Unele aspecte din judo"** (Fl. Frazzei), **„Debbie Mayer"** (A. Vasiliu).

Acest număr poate fi găsit la toate centrele de difuzare a presei.